

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292.
Ефективна економіка. 2026. № 5.
ISSN 2307-2105

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.5.188>

УДК 336.717:004(477)

Р. Ф. Мартинюк,

*доктор філософії фінансів банківської справи та страхування,
асистент кафедри фінансів,*

Волинський національний університет імені Лесі Українки

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5033-6328>

А. М. Мирошниченко,

*здобувачка вищої освіти спеціальності “Фінанси, банківська справа,
страхування та фондовий ринок”,*

Волинський національний університет імені Лесі Українки

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-2821-5905>

КОНЦЕПЦІЯ ВІДКРИТОГО БАНКІНГУ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ, СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

R. Martyniuk,

*PhD in Finance, Banking and Insurance, Assistant at the Department of
Finance, Lesya Ukrainka Volyn National University*

A. Myroshnychenko,

*Applicant for higher education specialty “Finance, Banking, Insurance and
Stock Market”, Lesya Ukrainka Volyn National University*

THE CONCEPT OF OPEN BANKING: THEORETICAL FOUNDATIONS, WORLD EXPERIENCE AND DEVELOPMENT PROSPECTS IN UKRAINE

У статті досліджено теоретико-методологічні засади функціонування відкритого банкінгу як одного з ключових напрямів цифрової трансформації сучасного фінансового сектору. Обґрунтовано, що в умовах стрімкого розвитку цифрових технологій традиційні моделі надання банківських послуг зазнають суттєвого оновлення, а відкритий банкінг виступає новим форматом взаємодії між банками, користувачами, фінтех-компаніями та іншими учасниками фінансового ринку.

Визначено сутність відкритого банкінгу як безпечного та структурованого обміну фінансовими даними між надавачами платіжних послуг з обслуговування рахунків і сторонніми постачальниками послуг через спеціалізовані API за добровільною згодою користувача. Розкрито основні принципи функціонування цієї системи, серед яких безпека, прозорість, контроль користувача над власними даними та стандартизований обмін інформацією. Окрему увагу приділено характеристиці суб'єктів відкритого банкінгу, зокрема банків, небанківських фінансових установ, сторонніх надавачів платіжних послуг, користувачів і технологічних операторів, що забезпечують технічну взаємодію в межах цифрової інфраструктури. Узагальнено ключові переваги відкритого банкінгу для різних учасників фінансового ринку, які проявляються у підвищенні зручності фінансового управління для споживачів, автоматизації облікових процесів для бізнесу, розширенні можливостей створення інноваційних сервісів для фінтех-компаній та вдосконаленні аналітичних і клієнтських можливостей банківських установ. Водночас визначено основні ризики та недоліки впровадження цієї моделі, пов'язані із захистом персональних даних, кібербезпекою, технічною готовністю фінансових установ, відсутністю уніфікованих стандартів та необхідністю чіткого регуляторного контролю. Проаналізовано міжнародний досвід впровадження відкритого банкінгу через порівняння ринково-орієнтованої та регуляторно-орієнтованої моделей, що застосовуються в країнах Європи, США, Азії та Австралії, і доведено, що успішність реалізації open banking залежить від рівня цифрової

інфраструктури, збалансованості регулювання та ефективної системи захисту даних.

Досліджено сучасний стан та перспективи розвитку відкритого банкінгу в Україні в контексті інтеграції до європейського фінансового простору, цифровізації державних сервісів та імплементації положень Закону України «Про платіжні послуги». Встановлено, що нормативне закріплення обов'язкового відкриття API банками, активна позиція Національного банку України та формування технічної бази створюють передумови для розвитку конкурентного та інноваційного фінансового середовища. Зроблено висновок, що відкритий банкінг є стратегічно важливим інструментом модернізації фінансової системи України, здатним забезпечити підвищення якості, доступності та персоналізації фінансових послуг, однак його повноцінна реалізація потребує належного технологічного забезпечення, високих стандартів кіберзахисту та послідовного регуляторного супроводу.

The article examines the theoretical and methodological foundations of open banking functioning as one of the most significant directions of digital transformation within the modern financial sector. It is substantiated that under the conditions of rapid technological development traditional approaches to the provision of banking services are being substantially modernized, while open banking is gradually becoming a new model of interaction between banks, consumers, fintech companies and other payment market participants. In the course of the research, open banking is defined as a secure and structured exchange of financial data between account servicing payment service providers and authorized third-party payment service providers through specialized application programming interfaces (API), carried out exclusively on the basis of the user's voluntary consent for obtaining account information and initiating payment transactions. The study reveals that this concept forms a fundamentally new financial ecosystem in which banking institutions are no longer the sole

holders of customer information, whereas financial data become an important strategic resource for creating innovative, personalized and technologically flexible services. Particular attention is paid to the key principles of open banking, namely security of data transmission, transparency of operations, standardized technological interaction, controllability of user consent and the possibility of prompt revocation of granted access. It is emphasized that the effectiveness of this model directly depends on the level of trust between all participants in the digital financial environment as well as on the quality of regulatory supervision and cyber protection mechanisms. The main entities involved in the open banking system are characterized, including banks and non-bank financial institutions that service customer accounts, third-party providers of account information and payment initiation services, end users as owners of financial data, and technological operators that ensure uninterrupted exchange of information within the API infrastructure. The article summarizes the principal advantages of open banking for various participants of the financial market, which are manifested in increased convenience of personal finance management, expansion of opportunities for business process automation, reduction of transaction costs, facilitation of access to financing, and activation of innovative activity in the fintech sector. In addition, it is proved that banking institutions themselves receive new analytical opportunities for assessing customer behavior, improving risk management and developing competitive financial products within partner digital ecosystems.

At the same time, despite the obvious competitive and technological advantages, the implementation of open banking is associated with a number of systemic risks and organizational limitations. First of all, these include the problem of personal data protection and preservation of banking secrecy, since the expansion of the circle of entities having access to financial information objectively increases the requirements for cybersecurity architecture, customer authentication and regulatory monitoring. International analytical discussions also confirm that in many jurisdictions the practical realization of open banking is slowed down not by the absence of technological solutions themselves, but by

insufficient interoperability of systems, fragmented API standards, conservative risk culture of banks and relatively low user trust in third-party providers. In this regard, the issue of balancing innovation with security becomes a determining factor in the long-term sustainability of the entire open banking ecosystem. The article also analyzes international experience in the implementation of open banking through the comparison of two dominant models — market-oriented and regulatory-oriented. It is established that in countries where the state forms only general technological conditions for the exchange of data, the market develops dynamically but often remains fragmented and heterogeneous, while in jurisdictions with a clearly regulated legislative framework the process of integration is slower, although more standardized and institutionally stable. Such comparative analysis makes it possible to conclude that successful implementation of open banking requires not only the availability of digital interfaces, but also coordinated interaction between the regulator, banking institutions, fintech developers and end users. Special attention is devoted to the Ukrainian context of open banking development. It is determined that Ukraine has entered the practical phase of implementing this concept through the adoption by the National Bank of Ukraine of the Regulation on Open Banking and the launch of a legally formalized mechanism of interaction between ASPSPs and authorized PISPs/AISPs from 1 August 2025. The current Ukrainian model is based on PSD2 principles and provides mandatory creation of specialized APIs, authorization of third-party providers, implementation of qualified certificates, strong customer authentication and standardized consent management procedures. Therefore, open banking in Ukraine should be considered not merely as another technological innovation, but as a strategic instrument for the modernization of the national financial system, strengthening competition, stimulating fintech entrepreneurship and integrating the domestic payment market into the European digital financial space. It is concluded that the effectiveness of further development of this model will depend on the technological readiness of banking institutions, consistency of regulatory policy,

reliability of cyber defense mechanisms and the level of consumer confidence in the new digital financial environment.

Ключові слова: відкритий банкінг, інновації, безпека банкінгу, цифрова трансформація фінансового сектору, API-інтерфейси, кібербезпека, фінансова інновація, цифровізація банківських послуг

Keywords: open banking, innovation, banking security, digital transformation of the financial sector, API interfaces, cybersecurity, financial innovation, digitalization of banking services.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах цифрові технології дуже швидко розвиваються, і через це фінансовий сектор також змінюється. Банківські послуги стають більш сучасними та зручними, а традиційні підходи поступово оновлюються. Однією з головних новацій у цій сфері є відкритий банкінг. Це підхід, який дозволяє за згодою клієнта відкривати доступ до його фінансових даних через спеціальні інтерфейси (API). Завдяки цьому з'являється нова система фінансових послуг, де, окрім банків, активно працюють також фінтех-компанії та інші фінансові організації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що проблематика відкритого банкінгу впродовж останніх років перебуває в центрі уваги як зарубіжних, так і вітчизняних науковців, фінансових аналітиків і регуляторних інституцій, що зумовлено стрімкою цифровізацією фінансового сектору, розвитком фінтех-екосистем та поступовим переходом банківської системи до моделі відкритого обміну даними. У науковій літературі «open banking» здебільшого розглядається як новий етап еволюції банківських послуг, у межах якого банківські установи перестають бути єдиними власниками інформації про клієнта, а фінансові дані трансформуються у стратегічний ресурс для створення інноваційних сервісів, персоналізації

обслуговування та посилення конкуренції на ринку. Саме такий підхід простежується у працях Ж. М. Довгань та Ю. М. Галіцейської [1], які визначають open банкінг як один із провідних трендів розвитку фінансових технологій і наголошують на тому, що його впровадження формує нову цифрову екосистему співпраці банків із фінтех-компаніями на основі API-інтерфейсів та принципів PSD2. Водночас у дослідженнях І. Скоропад та І. Заверухи [2] акцент зроблено вже не лише на загальнотеоретичному розумінні «open banking», а й на виборі стратегічних моделей поведінки банківських установ в умовах законодавчого переходу до відкритого банкінгу в Україні. Автори підкреслюють, що для банків це не просто технологічне оновлення, а необхідність перегляду власної бізнес-моделі, способів взаємодії з клієнтами та механізмів співпраці зі сторонніми постачальниками фінансових сервісів. Значну увагу сучасні дослідники приділяють також питанням нормативного забезпечення та кібербезпеки відкритого банкінгу.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Сьогодні є потреба у більш зручних, прозорих і швидких фінансових послугах. Відкритий банкінг дає можливість робити фінансові сервіси більш персоналізованими, підвищує конкуренцію на ринку та сприяє появі нових цифрових рішень. Водночас він має і певні ризики, наприклад, пов'язані із захистом персональних даних, кібербезпекою та довірою користувачів.

Важливо також, що тема відкритого банкінгу є актуальною для України, оскільки країна поступово інтегрується у європейський фінансовий простір. Важливу роль тут відіграє директива ЄС PSD2, яка стала основою для розвитку відкритого банкінгу. Її впровадження в Україні допоможе зробити фінансову систему більш сучасною та конкурентною.

Метою цієї роботи є дослідити, що таке відкритий банкінг, які в нього є переваги та недоліки, а також як він розвивається у світі та в Україні. Для цього потрібно розглянути його основи, міжнародний досвід, поточний стан в Україні та основні перспективи розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Оскільки фінансова сфера зараз активно змінюється під впливом цифрових технологій, важливо розуміти нові явища, які формують сучасну фінансову систему. Зокрема, з'являються нові способи взаємодії між банками, клієнтами та іншими учасниками, і це створює потребу краще пояснювати основні поняття. У цьому контексті варто звернути увагу на відкритий банкінг, його суть і особливості. Це допомагає зрозуміти, як змінюються фінансові послуги та яку роль відіграє цей новий підхід.

За офіційними матеріалами Національного банку України, відкритий банкінг трактується так: це безпечний та структурований обмін даними між надавачами платіжних послуг з обслуговування рахунків (ASPS) та сторонніми надавачами платіжних послуг (PISP/AISP) через спеціалізовані інтерфейси (API). Обмін здійснюється за згодою користувача з метою надання нефінансових платіжних послуг: зокрема, доступу до відомостей з рахунку (баланс, історія операцій) та ініціювання платіжних операцій. [3]

Поняття відкритого банкінгу відображає новий етап розвитку фінансових відносин, у якому важливу роль відіграє не лише надання банківських послуг, а й ефективне використання даних клієнтів. Тому, саме робота з даними стає ключовим фактором розвитку сучасних фінансів. На відміну від традиційної моделі, де банки були єдиними власниками інформації про рахунки клієнтів, відкритий банкінг передбачає створення більш конкурентного середовища. У ньому доступ до фінансових даних (за згодою користувача) можуть отримувати також сторонні компанії. Це сприяє появі нових фінансових продуктів, покращенню якості обслуговування та навіть зниженню вартості послуг. Водночас, проведене дослідження дає підстави стверджувати, що така модель потребує особливої уваги до захисту даних, регулювання та формування довіри з боку користувачів, адже без цього її ефективна робота буде складною в умовах цифрової економіки.

Функціонування відкритого банкінгу базується на кількох важливих принципах, які забезпечують безпечний і зручний обмін фінансовими даними між усіма учасниками:

- Безпека. Усі операції здійснюються через захищені API, що відповідають міжнародним стандартам і мінімізують ризик несанкціонованого доступу.
- Добровільна згода. Користувач сам вирішує, кому надавати доступ до своїх даних і на який період.
- Прозорість і контроль. Клієнт у будь-який момент може змінити налаштування або відкликати дозвіл.

Наприклад, користувач може дозволити фінтех-застосунку переглядати баланси в різних банках і керувати всіма рахунками в одному місці. Інший сервіс, за згодою клієнта, може здійснювати оплату безпосередньо з банківського рахунку — без використання картки чи додаткових посередників [5].

Розглянуті принципи відкритого банкінгу допомагають зрозуміти, як саме працює ця система загалом. Проте, на мій погляд, для повнішого розуміння важливо також звернути увагу на основних учасників, які беруть участь у цьому процесі. Саме вони забезпечують взаємодію та обмін даними в межах відкритого банкінгу. Серед суб'єктів відкритого банкінгу, зокрема користувачами інформації є:

1) надавачі платіжних послуг з обслуговування рахунків (ASPSP): банки та небанківські установи, у яких відкриті рахунки користувачів. Вони надають доступ стороннім надавачам платіжних послуг (PISP / AISP) до рахунків через спеціальні інтерфейси (API);

2) сторонні надавачі платіжних послуг (PISP / AISP): банки або інші установи, які отримали дозвіл від Національного банку України на надання нефінансових платіжних послуг. Вони, у свою чергу, надають відповідні послуги користувачам;

3) користувачі: це фізичні або юридичні особи, які користуються фінансовими послугами. Вони надають згоду на доступ до своїх рахунків стороннім надавачам послуг (PISP / AISP) через свій банк (ASPSP) для отримання необхідних сервісів;

4) технологічні оператори платіжних послуг: це юридичні особи, які забезпечують технічну сторону процесу — зокрема обмін даними, обробку інформації та інші операційні функції. За необхідності надавачі платіжних послуг можуть звертатися до технологічних операторів, які забезпечують обмін даними та взаємодію між учасниками відкритого банкінгу через API. Тому, це є важливим елементом функціонування всієї системи, оскільки саме технологічні оператори допомагають зробити обмін даними швидким, зручним і безпечним. Без їхньої участі ефективна взаємодія між різними учасниками була б значно складнішою [3].

Таким чином, можна сказати, що кожен із цих учасників виконує свою важливу роль, і без їхньої взаємодії повноцінне функціонування відкритого банкінгу було б неможливим.

Після розгляду сутності відкритого банкінгу та його основних учасників логічно перейти до його практичного значення. Найкраще воно проявляється через ті переваги, які отримують різні учасники фінансового ринку. Впровадження відкритого банкінгу не лише змінює підходи до надання фінансових послуг, а й відкриває нові можливості для споживачів, бізнесу, фінтех-компаній і самих банків. Саме тому варто узагальнити його основні переваги, адже вони показують, як ця модель впливає на ефективність, доступність і розвиток фінансової системи в умовах цифрової економіки.

На основі думок експертів можна зробити висновок, що відкритий банкінг має низку важливих переваг для різних учасників фінансового ринку. Зокрема, В. Москаленко, директор департаменту електронної комерції та платіжних засобів АТ «Ощадбанк», виділяє кілька ключових аспектів:

- Для споживачів це насамперед більший контроль над власними фінансами, можливість отримання персоналізованих пропозицій, простіший доступ до кредитних продуктів, фінансових консультацій і функцій мультибанкінгу. Особливо важливо те, що користувач отримує більше зручності та прозорості в управлінні своїми коштами.

- Для бізнесу та ФОП відкритий банкінг означає автоматизацію фінансових процесів, зокрема бухгалтерії та обліку, спрощення процедур оцінки кредитоспроможності без додаткових запитів, а також полегшений доступ до фінансування.

- Для фінтех-компаній це створює можливість розробляти нові інноваційні сервіси на основі банківських даних і виходити на ринок без необхідності отримання банківської ліцензії, що значно знижує бар'єри входу.

Важливість відкритого банкінгу також підкреслюється іншими експертами. Зокрема, Є. Федорова зазначає, що це відкриває великі можливості для фінтех-стартапів і дозволяє створювати зручні та інтуїтивні застосунки, які можуть автоматизувати фінансові процеси, відстеження витрат і навіть прогнозування доходів. Отже, такі рішення особливо корисні для людей, які працюють самостійно, адже дозволяють значно спростити фінансовий облік.

Також Інна Тютюн серед переваг для користувачів називає зменшення транзакційних витрат, швидші розрахунки та можливість керування всіма фінансами через один застосунок. Для бізнесу це відкриває нові моделі співпраці, а для фінтех-сектору — можливість створення конкурентних рішень, які раніше були доступні лише банкам.

Щодо банківського сектору, Інна Бондаренко зазначає, що відкритий банкінг дозволяє банкам отримувати більш структуровану інформацію про клієнтів, краще оцінювати кредитні ризики, залучати нових користувачів через співпрацю з фінтех-розробниками, а також монетизувати частину даних для створення нових продуктів.

Зокрема можна сказати, що відкритий банкінг створює вигоди для всіх учасників ринку. Отже його ефективність наряду залежить від того, наскільки чітко та прозоро будуть встановлені правила роботи, адже це формує довіру і забезпечує стабільний розвиток системи.

Як зазначає Олександр Карпов, нові можливості з'являються у широкого кола бізнесів, які працюють з клієнтами, кредитуванням, фінансовою звітністю, управлінням платежами та іншими процесами, а також у розробників програмного забезпечення для фінансових сервісів[4].

Разом із вигодами відкритий банкінг пов'язаний із ризиками та недоліками, які потребують детального аналізу. За матеріалами Міністерства фінансів України, ключові проблеми впровадження цієї моделі включають недостатній рівень захисту персональних даних і банківської таємниці, технічну неспроможність частини фінансових установ інтегрувати стандартизовані API, а також регуляторні розбіжності у сфері контролю та відповідальності учасників ринку. Також відзначається, що відсутність повністю сформованих технічних стандартів може ускладнити сумісність систем та ефективний обмін фінансовою інформацією між усіма учасниками відкритого банкінгу. [6]

Європа справедливо вважається «колискою відкритого банкінгу»: саме директива PSD2 та розвиток британського стандарту open banking започаткували системне формування цієї моделі. Проте міжнародна практика демонструє, що концепція відкритого банкінгу виходить за межі європейського досвіду і активно розвивається в різних юрисдикціях світу з урахуванням національних особливостей фінансових ринків та регуляторних цілей. Загалом підходи до впровадження відкритого банкінгу за межами ЄС можна розділити на дві основні моделі: ринково-орієнтовану та регуляторно-орієнтовану.

- Ринково-орієнтована модель характерна для країн, де немає жорсткого законодавчого регулювання open banking, але держава та регулятори створюють умови для його розвитку. До таких країн належать

Індія, Японія, Сінгапур, Південна Корея та США. Наприклад, у Сінгапурі регулятор (MAS) спільно з банківською асоціацією розробили стандарти API для полегшення обміну даними між банками та фінтех-компаніями. У Японії запроваджено механізми авторизації сторонніх постачальників та вимогу до банків відкривати API, що стимулює розвиток партнерських екосистем. У США розвиток відкритого банкінгу здебільшого має ринковий характер - немає єдиного державного стандарту. Великі банки самостійно формують API-рішення у партнерстві з фінтех-компаніями, однак відсутність уніфікованої політики призводить до фрагментації ринку. При цьому значна частина інтеграцій здійснюється через менш безпечні механізми доступу до даних, що підвищують ризики для клієнтів та фінансових установ.

- Регуляторно-орієнтована модель реалізується в таких країнах, як Австралія та Гонконг. У Гонконзі впроваджено поетапний підхід до відкритих API, що передбачає поступове розширення доступу від інформації про продукти до транзакційних даних та платіжних сервісів. Банки можуть самостійно визначати коло третіх сторін, з якими співпрацюють. Найбільш інноваційною вважається модель Австралії, де відкритий банкінг інтегровано в ширшу концепцію права споживача на дані (Consumer Data Right, CDR). Цей підхід виходить за межі фінансового сектора та поширюється також на енергетику та телекомунікації, створюючи міжгалузеву систему обміну даними. Важлива характеристика австралійської моделі - принцип взаємності: учасники ринку повинні не лише отримувати, але й надавати еквівалентні дані у стандартизованому форматі.

Аналіз міжнародного досвіду свідчить, що відкритий банкінг поступово перетворюється з інструменту посилення конкуренції у банківському секторі на основу більшої екосистеми обміну даними між різними галузями. При цьому ключовими факторами успішного впровадження залишаються баланс між регулюванням і ринковою свободою, рівень розвитку цифрової інфраструктури та ефективна політика захисту даних. [7]

Якщо враховувати різні міжнародні підходи до впровадження відкритого банкінгу та їх ефективність у різних економічних умовах, можна сказати, що для України важливо адаптувати ці механізми та визначити подальші напрями розвитку цієї концепції. Отже, це особливо актуально в умовах швидкої цифровізації фінансової сфери.

В останні роки Україна досягла значного прогресу в розвитку цифрових технологій. За даними ООН, у 2024 році країна посіла п'яте місце у світі за рівнем розвитку цифрових державних послуг, піднявшись на 97 позицій за шість років. Це свідчить про активний розвиток цифрового середовища.

Національний банк України як регулятор фінансового сектору приділяє значну увагу розвитку сучасних фінансових послуг. Одним із ключових напрямів стратегії НБУ «Фінансова фортеця України» є впровадження стандартів відкритого банкінгу.

У 2021 році за участі регулятора та учасників фінансового ринку було створено Open API Group, метою якого є сприяння ефективному впровадженню відкритого банкінгу [9].

Важливим етапом розвитку цієї системи в Україні є її законодавче закріплення та поступове впровадження. Зокрема, Закон України «Про платіжні послуги» передбачає, що з 1 серпня 2025 року банки мають відкрити свої API для інших авторизованих надавачів послуг. Це означає, що фінансові установи повинні забезпечити технічну можливість підключення учасників ринку, які отримали дозвіл від регулятора на ініціювання платежів або доступ до інформації про рахунки. Усе це спрямовано на підвищення якості, доступності та безпеки фінансових послуг для клієнтів.

Як зазначає заступник Голови НБУ Олексій Шабан, у процесі підготовки до запуску відкритого банкінгу банки дедалі краще розуміють його переваги. Зменшуються побоювання щодо втрати клієнтів, оскільки ця система розглядається як можливість розвитку як для банків, так і для фінтех-

компаній. Також регулятор і учасники ринку використовують перехідний період для підготовки технічної та правової бази [8].

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

Важливо, що відкритий банкінг в Україні впроваджується у чітко регульованому середовищі. Усі сторонні постачальники платіжних послуг повинні пройти авторизацію в НБУ. Також обов'язковим є дотримання високих стандартів кібербезпеки та захисту персональних даних. Користувачі при цьому зберігають повний контроль над своїми рахунками і можуть у будь-який момент відкликати надану згоду.

Зокрема, впровадження відкритого банкінгу є важливим кроком для цифрового розвитку України та наближення фінансової системи до європейських стандартів. Це сприяє розвитку конкуренції, фінтех-індустрії, залученню інвестицій у технологічні проекти та покращенню доступу до фінансових послуг для бізнесу, особливо малого та середнього [10].

Отже, відкритий банкінг в Україні має перспективи розвитку. Його впровадження вже закріплене на законодавчому рівні та поступово реалізується фінансовим сектором. Очікується, що це дозволить створювати більш сучасні та зручні фінансові сервіси для користувачів.

Водночас для повноцінного запуску системи необхідно вирішити питання технічної готовності банків, захисту даних та ефективного регулювання. За умови успішного впровадження відкритий банкінг може суттєво покращити якість фінансових послуг в Україні.

Література

- 1 Довгань Ж. М., Галіцейська Ю. М. Open-banking як тренд розвитку фінансових технологій // Інноваційна економіка. 2021. № 5–6. С. 108–115. DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2021.5-6.16>
- 2 Скоропад І., Заверуха І. Open banking in Ukraine: justification for the selection of strategic models for banking institutions // Економіка та суспільство. 2025. № 74. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-81>

3 Відкритий банкінг // Національний банк України : офіц. веб-сайт. URL: <https://bank.gov.ua/ua/payments/open-banking> (дата звернення: 05.05.2026)

4 Чого очікувати від впровадження відкритого банкінгу в Україні: переваги, ризики та прогнози експертів // International Financial Club “BANKIR”. URL: <https://bankir.kiev.ua/choho-ochikuvaty-vid-vprovadzhennia-vidkrytoho-bankinhu-v-ukraini-perevahy-ryzyky-ta-prohnozy-ekspertiv/> (дата звернення: 05.05.2026)

5 Як працює PSD2 та Open Banking // Integrity Vision. URL: <https://integrity.com.ua/yak-praczuuye-psd2-ta-open-banking/> (дата звернення: 05.05.2026)

6 Відкритий банкінг: чи варто ділитися банківською таємницею заради комфорту // Мінфін – все про фінанси: новини, курси валют, банки. URL: <https://minfin.com.ua/ua/2025/10/06/159933518/> (дата звернення: 05.05.2026)

7 Open Banking around the world // Deloitte. URL: <https://www.deloitte.com/global/en/industries/financial-services/perspectives/open-banking-around-the-world.html> (дата звернення: 05.05.2026)

8 Інтерв'ю заступника Голови НБУ Олексія Шабана для видання PaySpace Magazine про відкритий банкінг // Національний банк України : офіц. веб-сайт. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/intervyu-zastupnika-golovi-nbu-oleksiya-shabana-dlya-vidannya-payspace-magazine-pro-vidkritiy-banking> (дата звернення: 05.05.2026)

9 Чутка А., Сидоренко В. Чи запрацює відкритий банкінг // Deloitte Ukraine. URL: <https://www.deloitte.com/ua/uk/services/tax/perspectives/will-open-banking-system-come-into-effect.html> (дата звернення: 05.05.2026)

10 31 серпня запрацював відкритий банкінг: які переваги для бізнесу? // «Дебет-Кредит» – Бухгалтерські новини. URL: <https://news.dtki.ua/finance/bank-system/101780-z-1-serpnia-zapraciuvav-vidkritii-banking-iaki-perevagi-dlia-biznesu> (дата звернення: 05.05.2026)

11 Мартинюк Р. Ф. Дослідження інновацій банківської сфери зарубіжних країн та можливості їх імплементації в Україні // *Economic journal of Lesya Ukrainka Volyn National University*. 2024. № 1(37). С. 61–67. DOI: <https://doi.org/10.29038/2786-4618-2024-01-61-67>. URL: <https://www.echas.vnu.edu.ua/index.php/echas/article/view/886> (дата звернення: 05.05.2026)

References

- 1 Dovhan, Zh.M. and Halitseiska, Yu.M. (2021), “Open-banking as a trend in the development of financial technologies”, *Innovatsiina ekonomika*, vol. 5-6, pp. 108–115. DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2021.5-6.16>.
- 2 Skoropad, I. and Zaverukha, I. (2025), “Open banking in Ukraine: justification for the selection of strategic models for banking institutions”, *Ekonomika ta suspil'stvo*, vol. 74. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-81>.
- 3 National Bank of Ukraine (2026), “Open banking”, available at: <https://bank.gov.ua/ua/payments/open-banking> (Accessed 5 May 2026).
- 4 International Financial Club “BANKIR” (2026), “What to expect from the implementation of open banking in Ukraine: benefits, risks and expert forecasts”, available at: <https://bankir.kiev.ua/choho-ochikuvaty-vid-vprovadzhennia-vidkrytoho-bankinhu-v-ukraini-perevahy-ryzyky-ta-prohnozy-ekspertiv/> (Accessed 5 May 2026).
- 5 Integrity Vision (2026), “How PSD2 and Open Banking work”, available at: <https://integrity.com.ua/yak-praczyuye-psd2-ta-open-banking/> (Accessed 5 May 2026).
- 6 Minfin (2025), “Open banking: is it worth sharing banking secrecy for the sake of comfort”, available at: <https://minfin.com.ua/ua/2025/10/06/159933518/> (Accessed 5 May 2026).
- 7 Deloitte (2026), “Open Banking around the world”, available at: <https://www.deloitte.com/global/en/industries/financial->

[services/perspectives/open-banking-around-the-world.html](https://bank.gov.ua/ua/news/all/intervyu-zastupnika-golovi-nbu-oleksiya-shabana-dlya-vidannya-payspace-magazine-pro-vidkritiy-banking) (Accessed 5 May 2026).

8 National Bank of Ukraine (2026), “Interview with Deputy Chairman of the NBU Oleksiy Shaban for PaySpace Magazine on open banking”, available at: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/intervyu-zastupnika-golovi-nbu-oleksiya-shabana-dlya-vidannya-payspace-magazine-pro-vidkritiy-banking> (Accessed 5 May 2026).

9 Chutka, A. and Sydorenko, V. (2026), “Will Open Banking Come into Effect”, *Deloitte Ukraine*, available at: <https://www.deloitte.com/ua/uk/services/tax/perspectives/will-open-banking-system-come-into-effect.html> (Accessed 5 May 2026).

10 “Debet-Kredyt” (2025), “Open banking has come into effect since August 1: what are the benefits for business?”, available at: <https://news.dtki.ua/finance/bank-system/101780-z-1-serpnia-zapraciuvav-vidkritii-banking-iaki-perevagi-dlia-biznesu> (Accessed 5 May 2026).

11 Martynyuk, R.F. (2024), “Research into innovations in the banking sector of foreign countries and the possibilities of their implementation in Ukraine”, *Economic journal of Lesya Ukrainka Volyn National University*, vol. 1(37), pp. 61–67. DOI: <https://doi.org/10.29038/2786-4618-2024-01-61-67>, available at: <https://www.echas.vnu.edu.ua/index.php/echas/article/view/886> (Accessed 5 May 2026).

Отримано редакцією журналу / Received: 13.05.26

Прорецензовано / Revised: 22.05.26

Дата публікації / Published: 26.05.26